

gerierna måtte få en beskattning af tio öre per kanna, och alla andra af malt tillverkade drycker fyra öre per kanna.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1868.

A. Medin
från Kronobergs län.

N:o 326.

Af Herr L. J. Hierta: Om ändring i Kongl. Förordningen af den 26 Oktober 1858, angående särskilda sammankomster för andaktsöfning.

Uti underdånig skrifvelse af den 6 Maj sistlidet år 1867 anhöll Riksdagen, på deri anförda skäl, att, med ändring af Kongl. Förordningen den 26 Oktober 1858 i afseende på förbud i vissa fall emot gemensamma andaktsöfningar utan prests ledning, i detta afseende måtte stadgas som följer:

“Medlemmar af Evangeliskt-Lutherska kyrkan vare ej förment att sammankomma till gemensamma andaktsöfningar utan vederbörande presterskaps omedelbara ledning; dock må sådan sammankomst å tid, då allmän gudstjenst i församlingen förrättas, ej ega rum så nära det ställe, der gudstjenst hålles, att denna eller ordningen deraf störes. Ej heller må vid religionsöfning, som ej är att hänföra till enskild husandakt, tillträde vägras församlingens presterskap, medlem af dess kyrkoråd eller den offentliga myndigheten i orten, hvilken sistnämnda myndighet, i händelse af inträffad olaglighet eller oordning, eger att, der så nödigt anses, sammankomsten upplösa. Uppträder någon, som ej är prest eller enligt kyrkolagen berättigad att offentligen predika, vid dylik sammankomst, såsom lärare med andliga föredrag, som anses leda till söndring i kyrkligt hänseende eller förakt för den allmänna gudstjensten, eller eljest till undergräfvande af religionens helgd, ankomme på kyrkorådet att honom förbjuda att i berörda egenskap inom församlingen vidare uppträda.

Hvar som underlåter att ställa sig till efterrättelse kyrkoråds förbud mot utöfvande af lärareverksamhet, böte från och med femtio till och med trehundra Riksdaler till tväskiftes mellan åklagaren och församlingens fattiga.“

Som detta ärende var af egenskap att innan afgörande hos Kongl. Maj:t böra vid allmänt Kyrkomöte förekomma, men Kongl. Maj:t icke funnit skäligt att endast i och för denna sak ett Kyrkomöte sammankalla, och frågan således för närvarande har förfallit, så får jag härigenom föreslå Riksdagen:

att med ändring af Kongl. Förordningen den 26 Oktober 1858 för sin del antaga en författning, lika lydande med de ordalag som i Riksdagens underdåniga skrifvelse af den 6 Maj sistlidet är förekomma och hvilka jag nyss uppläst.

L. J. Hierta.

N:o 327.

Af Herr A. R. Falkman: Om ändring i 21 § af gällande Riksdagsordning.

Vid antagandet af vår nya Riksdagsordning har man förutsatt, att medborgare alltid skola finnas, som, både af nit för det allmänna och med ett af ärelystnad lifvadt sinne, skulle vara villige att emottaga representantkallet. Denna förutsättning är väl egentligen uttalad i och för bildandet af Riksdagens Första Kammar; men är den i grunden riktig, och det måste den vara, eftersom derpå tillvaron af Riksdagens ena hälft är fotad, så måste berörda förutsättning ega full tillämpning jemväl i afseende på representanter till Riksdagens Andra Kammar; och då man helt säkert i ännu mindre grad bland ledamöterna inom Andra Kammaren än inom den Första har att befara många afsägelser, äfven om rättighet der till medgifves, och man alltså kan taga för alldeles gifvet, att, då sådan afsägelse någon gång ifrågakommer, grundade anledningar därför förefinnas, om de ock icke skulle blifva såsom fullt lagliga skäl godkända, bör det tvång, som i § 21 af Riksdagsordningen nu är stadgadt, upphävas. Att vidare motivera det både obilliga och